

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia Septem Sacramentorum Atque Justitiæ De Restitutione
Excerptæ

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Quomodo singula Sacra menta conferant gratiam diversam. n. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41194

At quid si quis accederet ad Sacramentum Pœnitentiæ cum duobus peccatis & mortaliibus, quorum unum invincibiliter & inculpabiliter oblivioni tradidit, atque adeo unum tantum confiteretur cum attritione habita super illud? tunc enim peccatum aliud esset fictio duntaxat materialis, & peccatum confessum cum dolore sufficiens materia absolutionis, ideoque absolute sacramentalis: & quia in super unum peccatum absque alio deleri nequit, utique neutrum deleretur, adeoque tunc esset Confessio invalida & informis. & si dolor ille spesialis de peccato noto se non extendat ad oblitum saltem implicite, confessionem fore invalidam quod si vero se ad illud extendat, ut pro generalis, fore validam & formatam, & sic non dabitur Sacramentum Pœnitentiæ validum & informe.

CONFERTIA. VII.

SCor. 4 Di. I. q. 6. n. 13, docet, una gratia existente in anima Sacra mentia diversa habere 12. effectus diversos ab eadem gratia provenientes: quomodo ergo cum veritate stat communis aliorum Doctorum, singula Sacra mentia conferre gratiam diversam? & Doctorem subtilem loqui de gratia Sacramentali inadæquata, quæ est eadem in diversis Sacramentis; non autem de gratia Sacramentali adæquata quæ in singulis inadæquate diversa est. Est enim gratia Sanctificans solum inadæquata Sacramentalis,

A. 4

Quæ

8 Conferentia Theologico Morales. Tit. I.

quæ proinde in esse talis completerur per gratiam
actualem in singulis Sacramentis diversam,
arque ita idem docet Scotus, quod Communis

CONFERENTIA. VIII.

13. **Q**U'a *Sacramenta Vivorum*, dicuntur ea, quæ
caulant secundam gratiam seu augmentum
gratiae, *Sacramenta mortuorum*, quæ primam
gratiam, seu remissionem peccatorum cau-
lant, queritur hic, an nusquam oppositum
contingat, ut scilicet illa causent primam,
& hæc posteriora secundam? **R.** *Sacramenta*
vivorum per se & regulariter caulant secundam
gratiam, & *Sacramenta mortuorum* eodem mo-
do primam, ac per accidens ab utriusque fre-
quenter fieri oppositum. Ratio est: quia *Sa-*
cramenta legitimè sine obice suscepta nu-
quam carent suo effectu, qui est gratia, sed
contingere potest, quod *Sacramenta mortuo-*
rum administrentur legitimè ac validè subiecto
in gratia existenti (puta *Pœnitentia pœnitenti*
contrito) & similiter *Sacramenta vivorum*
subiecto in peccato mortali constituto in culpa-
bilitate (puta *Sacramentum Eu* haristiæ ho-
mini attrito de peccato mortali), qui putat se
esse contritum, in casu, in quo non datur occa-
sionem confessari ergo in utroque casu *Sacramentum*
habebit suum effectum, in primo quidem *Sacra-*
mentum mortuorum, *Pœnitentia*, *augmentum*
gratiae, & in secundo *Sacramentum vivorum*,
Eucharistia, *remissionem peccati mortalis*, id-
que non per se, seu ex institutione, sed mere
per accidens.

Cor.